

◆ P o e z i y a

Firuzə MƏMMƏDLİ

SƏKSƏN YAŞIMA

Bəlkə bu ümiddən çəkilm gedim,
Bəkə taleyimdən silim bu yaşı.
O nikbin görkənim, şəkilim gedib,
Daha az ağlayım, gülüm bu yaşı.

Həsrət ocağıdır içərim daha,
İtib qismətimin açarı daha,
Özüm öz qanımlı içirəm daha,
Bəlkə, qan bahası bilim bu yaşı?!

İstəklər, arzular küsüb içimdə,
İtmişəm bir qismət qüsur içində.
Sabaha sözümlə də susur içimdə,
Kim mənə elədi zülüm bu yaşı?!

İnam da, iman da yox oldu getdi,
Yaşı qurusuna sıxıldı getdi,
Ümid saraylarım yıxıldı getdi,
Özüm də yıxılımla ölüm bu yaşı.

Yerişim-duruşum – hənirə həsrət,
Ömrümü-günümü gəmirər həsrət.
Qalmışam bir səsə-səmirə həsrət,
Kiminlə paylaşım, bölüm bu yaşı?

Səksəndi: bəlkə də yükümdü çəkim,
Tanrıdan verilən hökmdü... Çəkim,
Ütülüb qovrulmuş tükümdü, çəkim,
Yanaram, basdırar külüm bu yaşı.

NAĞILLAR ETMİŞDİ AĞATLI BİZİ

Bu sirdən, sehirdən gizli qalmışam,
Özümdən özümə hirsli qalmışam.
Bilmirəm heç necə isti qalmışam
Aramıza düşən söz soyuğunda.

Hərdən şükürlüyəm, hərdən asıyam,
Bir gün ömrün toyu, bir gün yasıyam.
Mən öz soyuğumun qızdırmasıyam,
Yeri, get, sən üşü öz soyuğunda.

Nağıllar etmişdi ağatlı bizi,
Nə yaxşı üzümüz ağartdı bizi.
Qərib duyğulardan sağaltdı bizi
Baxış soyuğu da, göz soyuğu da.

MƏN OLMADIM

Yük deyildi, ağır idi,
Çiyin qaңır, yağır idi,
Bəxt əvvəldən fağır idi,
Onu öyən mən olmadım.

Can bir idi, alan min-min,
Yurd bir idi, talan min-min,
Düzlük adda yalan min-min –
Şükür deyən mən olmadım.

Dırnaq-dırnaq daşdan qopdum,
Əldən, qoldan, başdan qopdum.

Uçammadım, quşdan qopdum,
Acıq yeyən mən olmadım.

Yordum bəxtin qarasını,
Tapdım axır çarasını.
Sarıladım yarasını,
Qara geyən mən olmadım.

XOŞBƏXTLİK ADALARI

Qoydum qəza “SOS”unun
Düyməsini səssizə.
Ta bir mesaj da gəlmir,
Dönmüşəm gərəksizə.

Boylanır dərqli-dərqli
Ümidimin gözləri.
Açılır qəm yaxası,
Səbrim daşır, gözləmir.

Heç nə yaza bilmirəm,
Deyən, sözüm tükənib.
Udmuşam ölüm-zülm
Qismət adda tikəmi.

Ayaqdadır tətiiyi,
Dözüm də mənə qarşı.
Ha silirəm, tükənmir
Əzabımın göz yaşı.

Sonuncu inamın da
Ağzına daş basmışam.
Ümidimin gözündən
Bir damla yaş asmışam.

Dost məni unudunca,
Düşmən məni atınca
Yazdım... ki,
Yazmadığım
Qarğımasın ardımca.

Ta, nə deyim... Kükrəyir
Qansızlıq ədaları.
Zəbt olunub zamanın
Xoşbəxtlik adaları.

* * *

Bu gün evdə olmayacam,
Başsız gövdə olmayacam.
Quru sevda olmayacam,
Düşəcəyəm küçələrə.

Başılovlu duracaqlar
– Hara belə? – Soracaqlar.
Divan-filan quracaqlar
Karantindən qaçanlara.

Mən şərtləri pozacağam,
Şəri xeyrə yozacağam.
Bir şeir də yazacağam
Dərdə qucaq açanlara.

Ulu Tanrım, bu nə sirdi? –
Hamı evində əsirdi.
Ehsan-filan kəmkəsirdi
Bu dünyadan köçənlərə.

GÖRÜNMÜR

İlahi, bu qədər qara gün olar?!
Niyə günlərinin ağı görünmür?
Olmaya Dünyamız Cəhənnəm olub,
Bağçası quruyub, bağı görünmür?!

Ömürdü, eləcə sürüb gedirik,
Verdiyən nə varsa, görüb gedirik.
Qara bəxtimizə hürüb gedirik,
Ağbəxtin hürməyəni çağır görünmür.

Nə yaman əzabkeş, dərdkeş imişik,
Sən ki düz biçmişdin, sərkeş imişik.
Sevincə, kədərə taykeş imişik,
Dərdimizin solu, sağı görünmür.

Haqlı otururuq, haqsız dururuq,
Vaxtın vədəsinə vaxtsiz dururuq.
Zirvə ömrümüzdən taxtsiz dururuq,
Dərəsi çökmüşün dağı görünmür.

Əl məndən, ətəyin yığıb qaçan kim!
Ümid qapısına düşən açar kim!
Qurusun, əl açsam kimə haçan ki,
Quruyan bostanın tağı görünmür.

YENİDƏN

Gələrəm qəflətən, birdən gələrəm,
Deyərsən, bəlkə də pirdən gələrəm.
Çəkilib getdiyim yerdən gələrəm,
Gələrəm özümü tapım yenidən.

İtib getdim elə vaxt itkisində,
Keçər boynubükük haqq itkisi də.
Mən aza bilməzdim baxt itkisində,
Açılar baxtıma qapım yenidən.

Üzüm xoş üzlərdən sevinir daha,
Sevincdən quraram evimi daha.
Bəlkə ağ günümü geyinib daha
Uğura bir addım atdım yenidən.

USANIRAM

Mən özümə inamımı itirmişəm,
Şeir adına ünvanımı itirmişəm.
Yaxşılara gümanımı itirmişəm,
Bu girdabdan çıxammıram – usanıram.

Ya beləcə döndər məni bir heykələ,
Tanrım, daha dözəmmirəm bu get-gələ.
Heç kəs gəlmir bu dünyaya elə-belə,
Mənsə daha missiyamdan utanıram.

Mənə elə nə yazdırdın, sən yazdırdın,
Sevinc verdin, qələmimə qəm yazdırdın.
Mənə “zəhər” deyənlərə “can” yazdırdın,
Adın haqqı, bu qismətə küsənirəm.

Ömür deyil, verdiyin, nə qəribədir?
Mənə qarşı hirsin-hikkən dərinədir.
Nə xeyri var, nə göndərsən, cərimədir,
İndi daha şərinə də şitənirəm.

Bir yol göstər, çıxım bu tor məngənədən,
Vaxt darsa da, ölçüm-biçim mən yenə də.
Bir gündəyəm, yolumdakı əngələ də
Yalmanıram, isnişirəm, üşənirəm.

...ÜÇÜN

Kələk qurub, qəlb incidib,
Ürək sıxanlar çoxalıb.
Sizin sayənizdə mənə
Ögey baxanlar çoxalıb.

Gördüyüm bir gün olmayıb, –
Yun bilib, darayıb məni.
Çox da nifrət, kin olmayıb,
Qısqanclıq arayıb məni.

Haqqımda yazmaq istəyəm
Sizdən çəkinib yazmayıb.
Yazıb da... Siz istəyəni...
Qəlbindəkini yazmayıb.

Neyləmişəm, məni görcək
Yeddi rəngə boyanırsız?

Elə bil, bir ömür qəflət
Yuxusundan oyanırsız.

Sizə neyləyə billəm ki?!
Qulbeçəniz... Gidləriniz...
Böyrünüzdə yaltaqlanan,
Tulalanan itləriniz...

Amma mənim tək canım var,
Heç kəsə də kinim yoxdur.
Hökmü adil vicdanım var, –
Əlindən xoş günüm yoxdur.

Göz önüyəm, fəqət məni
Görməyə də çəkinirlər.
Sizdən qorxub, mənə salam
Verməyə də çəkinirlər.

“Otuz yeddi” deyilsə də,
Ayaqdadır o şər “yeddi”.
İndi sizin kimilərdən
Talelərə düşür “yeddi”.

DAHA AĞ GEYİNİM QARA GÜNÜMÜ

Başladı yağışlar mövsümü daha,
Yığım bu yollardan gözümü daha.
Mən asa bilmədim özümü daha-
Nigaran bir ömrün intizarından.

Daha ağ geyinim qara günümü,
Bütövü tarmar para günümü.
Sürüyüb aparım hara günümü?
Tapım yoxluğumu harda varımdan?

Bəlkə bir ümidin yoluna çıxım,
Bəlkə bir uğurun əlini sıxım.
Yaman qarışıqdır gözümdə yuxum,
Qurtula bilmirəm əzab darından.

Bir az gün işığı qurutdu məni,
Deyən bulanıqdım, durultdu məni.
Bəxt də üz çevirib unutdu məni
Alveri olmayan söz bazarında.

Yaza bilmədiyim “neçə”lər qaldı,
Fikrimdə “niyələr”, “necə”lər qaldı.
Gündüzlər tərək etdi, gecələr qaldı
“Cəfakeş” ömrümün ixtiyarında.

* * *

Bir elə iş qalmayıb
Mənlə söz arasında.
Vurdum ömrümü başa
Küllə köz arasında.

Dilə-dişə də düşsəm,
Haqsız işə də düşsəm,
Dediyimi demişəm.
Gah başım sığallanıb,
Gah da töhmət yemişəm.

İndi hara üz tutum?
İndi hayana gedim?
Kimin dərdinə qalım?
Kimin hayına yetim?

Əlim-qolum sustalıb,
Boş-boşuna gəzirəm.
Dargözlər elə bilir,
Öz xoşuma gəzirəm.

Məni məhrumiyyətə
Düçar edənlər bilir, –
Niyə kəsilib yolum,
Vallah, bilənlər bilir.

Kimsəni incitməmiş,
Kimsəni döyməmişəm.
Qanmazı, qanmaz görüb,
Susmuşam, söyməmişəm.

Həsərətım ürəyımı
Deşən nəştərə dönüb.
Keçdiyim hər qarış yol
Sözümlə, şeirimlə
Dolu dəftərə dönüb.

Nə deyim innən belə?!
Halallıq verəmmirəm
Haqqımı yeyənlərə.
Məni görməzə vurub,
“Sən yoxsan” deyənlərə.

* * *

İçərimdə heç nə yoxdur,
Dər-divar mənə ağlayır.
Adladığım küçə, bazar,
Hər nə var, mənə ağlayır.

Yetişmədim, kal meyvəyəm,
Naram, armudam, heyvayam.
Ruham, xülyayam, sevdayam,
Arzular mənə ağlayır.

Qara günə şərək çıxan,
Göz yaşımı dərib çıxan,
Qələmindən qərib çıxan
Yazılar mənə ağlayır.

QIRILIB

Heç nə düşünə bilmirəm,
Düşüncə sapım qırılıb.
Özüm ilə öz aramda
Açdığım qapı qırılıb.

Yaza çıxmır qış diləyim,
Yoxdu bircə xoş diləyim.
Budaqlara quş diləyin,
Ümid sovqatı qırılıb.

Heçə-puçə aludəyəm,
Bir gün xoşam, bir gün keyəm.
Yox gözümə doğma dəyəm
Könül büsatım qırılıb.

Bir az həyat ədalıyam,
Bir az ölüm sədalıyam.
Göy üzünə sevdalıyam,
Ta yeddi qatım qırılıb.

Rəhmim gəlmir özümə də,
Ərkim çatmır dizimə də.
Lap öyələr üzümə də,
Dinən taqətim qırılıb.

* * *

Hərə özündən danışır,
Hərənin bir özü var.
Özü özünə deməyə
Hərənin öz sözü var.

Varsa, yoxsa “mənəm” deyir,
Özünə “birdənəm” deyir,
Dünyaya sürgünəm, deyir,
Bax, burada düzü var.

Yığma, yığdın, dərd olacaq,
Sərvət də hədə olacaq.
Hamı bərabər olacaq,
Bir az gec-tezi var.

VAXT VAR İDİ

Gördüyüm haqsızlığın
İt üzünə söykənib,
Ümidimin ağzına
Pambıq tıxadım daha.

İndi düşüb sürünən
Arxasınca kölgəmin,

Yamayıram ömrümün
Yırtıq çuxasın daha.

Əvvəlim məndən sonra,
Sonram məndən əvvəlmiş.
Kölgələr ölkəsində
Kölgəsizlik əngəlmiş.

Bəxtim ləngidi elə,
Qaraçuxam tənbelmiş.
Durub hərə bir yana
Çəksin yaxasın daha.

Özümə sözüm bitib;
Dedi-qodu, qılı-qal...
Səbrimin dəryası boş,
Harayıma dünya lal.

Hara üz tuturdumsa,
Vaxt var idi dalbadal.
Yağan alqışların da
Çıxıb bahası daha.

* * *

Sel-su oldu gözüm yaşı,
Sinəsindən asdı məni.
Öz doğma balası bilib
Dərd bağına basdı məni.

Gözündən qığılcım çaxan,
Dırmaşıb başıma çıxan,
Məni cəngələyən, sıxan
Bir qaramat qarardı məni.

Allah yıxdı o kəsləri, –
“Alıb-satırdı” səsləri.
Çığnadı bəd nəfəsləri,
Uğuruna yazdı məni.

